

„Atnaujink kovos džiaugsmą“

Kai kuriomis akimirkomis tave prislegia nusiminimas, naikinantis bet kokią džiaugsmą, ir sunkiai įstengi įveikti jį vilties aktais. Nesvarbu, tai gera valanda prašyti Dievo daugiau malonės, tad pirmyn! Atnaujink kovos džiaugsmą, nors ir pralaimi vieną susirėmimą. (Vaga, 77)

vasario 1 d.

Daugelis mėgsta kartoti banalų posakį, kad viltis miršta paskutinė.

Tarsi viltis būtų koks irklas, kuriuo iriamasi per gyvenimą be rūpesčių ir sąžinės graužimo! Arba tarsi ji būtų pretekstas *sine die* vis atidėlioti progą pasitaisyti, mūsų kovą dėl kilnių tikslų, ypač dėl galutinio tikslo – susivienyti su Dievu.

Aš net sakyčiau, jog šitaip viltis painiojama su patogumais. Nes stinga troškimo siekti tikrojo gėrio, ir dvasinio, ir materialinio. Pats aukščiausias kai kurių žmonių siekis – apsisaugoti nuo to, kas galėtų sudrumsti tariamą jų menkos egzistencijos ramybę. Drovios, glebios ir tingios sielos žmogus paklūsta subtilioms egoizmo formoms ir susitaiko su tuo, kad dienos ir metai bėga *sine spe nec metu* (nei viliantis, nei bijant): be užmojų, kuriuos reikėtų įgyvendinti, be kovos nerimo. Svarbiausia yra išvengti rizikos – nusivylimo ir ašarų. Kaip nutolsta net pats menkiausias tikslas, kai prarandame norą jo

siekti, pabūgę pastangų, kurių gali
prireikti! (Dievo bičiuliai, 207)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/atnaujink-kovos-
dziaugsma/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/atnaujink-kovos-dziaugsma/) (2026-03-24)